

Laurus nobilis (Laur szlachetny, wawrzyn szlachetny)

rodzina Lauraceae (Wawrzynowate)

Inne nazwy polskie to: bobek, bobkowe drzewo, bobkowe liście, laurowe drzewo, laurowe liście, wawrzyn wieńcowy, wawrzynowe drzewo, wawrzynowe liście, wawrzynowiśnia. Znane są dwa gatunki Laura występujące na obszarze śródziemnomorskim, na Wyspach Kanaryjskich, Azorskich i na Maderze. Dziko przypuszczalnie występują tylko w Azji Mniejszej. W Pd. Europie i Pn - zach. Afryce uprawiany był od czasów starożytnych i obecnie zdziczały.

Małe, szerokostożkowane drzewo lub krzew o wysokości 10 metrów (może dorastać do 20m). Jest wiecznie zielony i ma czarną korę. Korona jest gęsta, zwarta, jajowata lub stożkowata. Liście są zimozielone, błyszczące, ciemnozielone, skórzaste, eliptyczne, połyskujące, do 10 cm długości, ułożone skrętolegle. Liście są bardzo pachnące i bardzo aromatyczne. Jest to roślina rozdzielnoptciowa, dwupienna, kwitnie od III do V, tworząc małe, gwiazdziste, bledożółte lub różowe kwiaty. Wyrastające one w kątach liści i zebrane są w krótkie, drobne, baldaszkowe kwiatostany (po 4-6 sztuk).

Owoce jest czarna, błyszcząca, jajowata i aromatyczna jagoda z oleistym nasieniem. Jest rośliną użytkową, jego aromatyczne, suszone liście służą jako przyprawa, a z owoców pozyskuje się olejki eteryczne. Mają one zastosowanie w medycynie, przemyśle spożywczym, i perfumeryjnym. Bardzo chętnie jest uprawiany jako roślina ozdobna (w naszym klimacie w pomieszczeniach). Prawdopodobnie drzewo to, któremu przypisywano cudowną moc leczenia, było bardzo powszechnie używane przez Indian. Wiadomo, że Indianie Choctaw z Luizjany gotowali w wodzie liście i łączyli w celu otrzymania wywaru przeciwgorączkowego.